

5

Աւուրբ աւուրց և ժամիք ժամնուց յաջորդեն ,
Ես ի խորհուրդս իմ տատանեալ տարուրեր՝
Զըսպառնալեաց խընդրել ինդրեմ զօրհասին
Ի վաղ նոցին զորոշեալ ժամ բօթաբեր :

6

Ա.յլ ուր արդեզք ինձ ժանտ նըսիհ տացես , մահ ,
Յահեղ մարտի , յերկիր օտար , թէ ի ծնվ .
Հովանաւո՞րս արդեզք հովիտ մերձակայ՝
Հաճին իմ ցուրտ ամփոփեսցէ ընդ հողով :

7

Թէպէտ չէ փոյթ անըղգայեալըն մարմայ
Ըզտեղւոյչն ուր և փրտտեալ լուծանի ,
Ա.յլ քաղցր էր ինձ առնուլ դհանգիստ մահաքնոյ
Ի վայր ծանօթ՝ և ի սահման հայրենի :

8

Եւ առ շիրմաւս մատաղերամ մանկութիւն
Թող զի խայտայր ման ի մանի պարաւոր ,
Եւ անըղգայ ընդ իմըս բաղդ՝ բընութիւն
Թող զի պըննէր գեղազըւարճ մըշտանոր :

ՎԵՌՆԵՐ ՄՈՒՆՑԻՆԿԵՐ

Անցեալ տարւոյն վերջերն հեռաւ .
գիրն իմաց տուաւ թէ եգիպտական
բանակն ու կթովպացիք ճակատելովի իւ .
բաքանչիւրն իր երկրին սահմանազլիսին
վրայ մէկմէկու զարնուեր են , և եգիպտական զօրավարն Մունցինկէր վիաշայն
սպաննուեր է իր վրանին մէջ հանդերձ
կնաւն ու քանի մը ծառաներովմւ : Ետքէն
առնուած տեղեկութիւնները մանըսանաբար պատմեցին այս ցաւալի
անցըն , որ Եգիպտոսի այն կողմերն ունեցած ազգեցութեանը մեծ հայուած
մը եղաւ , ուստի նորէն զլուխ վերցու .

Նելու համար բաւական ժամանակ և
ջանք ՚ի գործ զրուեցան , մինչև որ եցիպտական զինուց պատիւը տեղն եկաւ , և շատերուն ալ մտադրութեան նիւթ եղան այն հեռաւոր կողմանց մէջ կատարուած այս արկածները .
Բայց ամենէն աւելի գիտնականաց միրուը շարժեցաւ Մունցինկէր վիաշային տարաբաղդ մահուանը վրայ , որոնք շատ առնցուենէ ՚ի վեր իրենցմէ մէկը կը համարէին վինաքը , և անոր պարտական էին շատ մը նորագոյն տեղեկութիւններ Ափրիկէի այն մասանցը վրայ :

Վասն զի Մունցինկէր փաշայն այն սակաւաթիւ իմաստնոց և քաջայանդուն գիտուններէն մէկն էր, որոնք կեանքերնին վասնգի մէջ դրած՝ Երոպայէն կը դիմեն՝ ի դիւտ կամ՝ ի լուսաբանութիւն անձանօթ երկիրներու. և իրացունէ Մունցինկէր փաշայն ասոնց մէջ եղականներէն մէկն էր թէ յանդրդնութեամբն, որով միայնակ առաջին քայլափոխն առեր էր այնպիսի ճամբու մը մէջ, որ իրք անհարթ և դժուարագնալի էր, և թէ արգասեօքն՝ որ դիւցած էր ձեռք բերել: իր մահը պարապ մը թուղոց իմաստնոց կաճառոյն մէջ, Ափրիկէն լուսաբանողաց կամ քննողաց դասուն մէջ, և ժամանակն երկար պիտի աշխատի այս պարապը լցցունելու:

Մունցինկէր փաշայն ծնած էր Զուիցերիոյ Սոլէօր կամ Սոլեդդա նահանդին Օրդէն քաղաքն, յամին 1832 ապրիլի 21. Հայրն այն նահանդին Լանդամանն կամ նահանդապետն էր, ետքէն դաշնակցական խորհրդական եղաւ՝ ի Պեռնա, և Զուիցերիոյ երևելի անձանց մէկն էր՝ հայրեննեայցը մասուցած ծառայութեանցը համար, որուն յիշատակը մինչև հիմա կը պահուի և օրհնեալ է դաշնակցութեան մէջ: Մանուկն Մունցինկէր նախ Սոլեդդա առաւ իր սկզբնական ուսումը, և յամին 1849 անցաւ ընտանեօք՝ ի Պեռնա, ուր աշակերտեցաւ համալսարանին: Մտավարժ էր և ընդունակ, ու երիցագոյն եղբօրն հետ, որ վերջէն դասատու եղաւ իրաւագիտութեան, ինչուան նոյն ժամանակը ուսմանց մէջ միշտ առաջին մրցանակներն առեր էին: Բայց պատանին Մունցինկէր զեռ ևս չէր գուշակած իր յատուկ կոչումը. Կ'ուղէր աստուածաբանութիւն սովորիլ, միանդամայն ալ գէպ՝ ի գեղեցիկ զպրութիւն ձկտումն կը զգար: Վերջապէս որոշեց բանասիրութեան տալ ինքը զինքը, որով գտաւ իր ճամբան: Անցաւ Մինսկը յամին 1850, ուր մշակեց արևելեան լեզուները նայման և Միլլէր դասատուած առողջութեամբը. երկրորդ

տարին անցաւ Բարիգ. հօն ալ շարու նակեց նոյն ուսումը ինչնոյ, Մոլ և Հաազ արևելագիտաց առաջնորդութեամբը:

Բայց գրաւոր ուսումը բաւական չէր համարեր կատարելագործելու զինքն այն գժուարիին լեզուաց գիտութեանը մէջ: Անոր համար յամին 1852 անցաւ եզիստոսու ու զնաց Գահիրէ, գործնականապէս զարժելու ձեռնարկած լեզուագիտութեանը մէջ. բայց որովհետեւ ու զրամի ալ կարօտութիւն ունէր, դարձաւ Աղեքսանդրիա, ուր վաճառականի մը քով մտաւ: Մտածութիւնը բարի էր, վասն զի քանի մը ամսին ետքը զրկուեցաւ իբր երկրորդ առաջնորդ վաճառականական արշաւանքի մը դէպ ՚ի կարմիր ծով, և ափրիկեան կողմանց խորհրդաւոր աշխարհը, որ իր կինաց երազն եղեր էր, իր առշեր բացուելու վրայ էր:

Ամբողջ տարի մը Մասովա կեցաւ, որ եթովպական նաւահանգիստ է կարմիր ծովուն վրայ, և անկէ կըցաւ մրտնել եթովպական բարձրատափին հիւսիսային կողմերը, որոնք մինչև այն ժամանակն անձանօթ էին: Տեղեաց ու մարդոց նորութիւնն գրաւեց զինքը, և մտածեց որ մանրակրկիստ քննութիւն մը այն կէս անծանօթ երկիրներուն վրայ, բաւական վարձք կրնաց ատլ իր աշխատութեանը: Ուստի յարմարցոց Պօլկյ ըստուած ժողովրդոց հետ, մտաւ անոնց մայրաքաղաքը Քէրէն, և հետերնին բարեկամական վերաբերութիւններ հաստատեց: Այն երկար բնակիութեան ժամանակն, որ անոնց քով անցուց, և տեսեց մինչև 1864, արշաւեց վաճառականական նպատակաւ ինչուան դասսալա, մանաւանդ նաւարկեց կարմիր ծովուն ափանցը վրայ և զնաց մինչև ձետուա, որ Մէքբէի նաւահանգիստն է:

Վաճառականական զբաղմունքն իրեն համար պատճառանք էին, կամ լաւ ևս միշոց մ'էին իր սիրելի ուսմանցն հետամուտ ըլլալու: Եւ մինչդեռ մէկ կողմանէ կը հայթայիթէր իր ապրուածը, միւս կողմանէ աղաստ ժամերն ալ կը

գործածէր այն հրկիրները ճանչնալու, սովորութիւննին, օրէնքնին մանաւանդ լեզունին քննելու. Արդէն Աղեքսանդրիայէն դրկեր էր վաճառականական նամնկներ առ լրագիրն Դրեստի, որոնք մանաւոր մտադրութեան առնուած էին. այն ատեն սկսաւ գրել աւելի ընդարձակօրէն շատ մը Նամականի կարմիր ծովուն վրայ, զորոնք տպագրեց Պեղմնու գերմաներէն Օրագիրն ընդհանուր Աշխարհագրուրեան, և ուսումնական տեղեկագրութիւններ զորոնք Մալդ-Պրէն աշխարհագիրն հրատարակեց գաղղիերէն Նոր Տարեգիրք Ճանապարհուրուրեանց ըստած օրագրին մէջ. բայց Մունցինկէրի կատարեալ դործն, որ իր համբաւն հոչչակեց, գերմաներէն զրուածքն եղաւ Գոկոներուն սովորուրեանց և օրինադրուրեանցն վրայ, զոր հրատարակեց յամին 1859 ՚ի Սովեդգա, աշխարհացոյց գեղեցիկ տախտակներով, զորոնք ինքը գծագրեր էր :

Այս հրատարակութեամբ Մունցին կէր մեծ պատիւ սուացաւ գիտնոց առջև, և հրաւելք ընդունեցաւ ընկերանալ գերմանական արշաւանացն, որ յամին 1864 ճամբայ ելան ՚ի ինդիր Ֆոկլը Եղուարդոյ՝ ափրիկեան ճանապարհորդին : Մունցինկէր ընկերեց այն արշաւանաց մինչև Մասովյան աւահանգիստը. և մինչդեռ անոնց մէկ մասը հարաւ կ'երթար գէպ ՚ի եթով պական բարձրատափը, ինքը Քինկէլպախ անունով գիտնականին հետ գնաց գէպ ՚ի բասասալա, Պարգայից ու Քունանցայից անկոյս երկիրները, և անկէ անցնելով խարթում մինչև գետախառնունքն Սպիտակ Նեղոսի ու կապուտակ Նեղոսի, հասաւ գէպ ՚ի Էլ-Օպէյիդ՝ Քորտօֆանի մէջ :

Այն արշաւանաց գիտնականին յամին 1863 վերադարձան Եւրոպա, ուր կանոք իմաստնոց մեծ ինտմուլ ընդունեցան անոնց յանդուզն ճանապարհորդութեան տեղեկութիւններ, որոնք հրատարակուեցան Բէդդէւմանի գերմաներէն Աշխարհագրական անուանի 0-

րագրին մէջ (Mittheilungen). Մունցին կէր իր կողմանէ աւելցուց բառարան մը Դիկրէի լեզուին, և ՚ի վեր քանդինայն Աղբիկէի քննութեանց վրայ գիրք մը հրատարակեց, որ շատ նշանաւոր դրուածք համարուեցաւ. վասն զի կը բովանդակէ, կը ճշգէ և կը լրացունէ ինչ որ. մինչև հիմա կը գիտցուէր Եթովպիոյ և Մջակոյ երկիրներուն վրայ :

Բայց այս երկու գրուածոց հրատարակումէն առաջ ինքն արդէն վերադարձեր էր Աղբիկէ, և յամին 1863 հոկտեմբերի մէջ նորէն Մասովա կը գտնուէր, ուր կարուածներ ունէր և երկրորդ տարին հօն ամսւանացաւ : Անգղիոյ կառավարութիւնն յանորդ տարին վենքն հիւպատոս անուանեց Մասովայի մէջ, ուր արդէն Գաղղիոյ փոխահիւպատոսութեան պաշտօն կը վարէր Մունցինկէր որ կատարեալ ծանօթութիւն ունէր Եթովպիոյ վրայ, մեծամեծ ծառայութիւններ մատոյց Անդղիացուց երբ պատերազմ բացին թէոդորոս թագաւորին դէմ, և ոչ սակաւ ձեռնտու եղաւ անոնց զինուց յանողութեանը :

Վասն զի անդղիական կառավարութիւնը զինքն ու անդղիացի հազարապետ մը (Colonnel Merewether) նշանակեց, որ այն կողմերուն քննութիւններ ընեն, որոնք ներկայացնեն յամին 1867, և գուցէ պատճառ եղան պատերազմին որ երկրորդ տարին բացուեցաւ :

Հօս Մունցինկէրի կենացը մէջ մութչի շրջան մը կայ. կ'երեւայ թէ սաստիկ եռանդեամբ Անգղիացւոց կողմը բոնածըլլայ, և իր պաշտօնական կրկնակի կերպարանքը ձեռընտու եղած ըլլայ ուրիշ ազգաց վիասուն, վասն զի Գոկոներուն հետ ունեցած վերսուբերութիւններովը, որոնց մէջ նոյն իսկ իր կինն ընտրեր էր, կարող եղաւ հարթել ճամբան Անգղիացւոց առջև, և Գոկոներն այս բանս չմուցան, և դարանն որ լարեցին իրեն կենացը գէմ, ուր բռնական մահուամբ զրաւեցաւ այն ծաղիկ հասակին մէջ, աւելի անձնական վրէժինղրութիւն

մէր, քան թէ պատերազմական հը-
նարք :

Արգէս և է, երբ Մնդղիացիք յամին
1868 ցամաք ելան՝ ՚ի Մասովա Մունցին-
կէրի տուած տեղեկութիներովը կրցան
մտնել Եթովպիտա, ու մեծ խնայութեամբ
ժամանակի, գրամոց և կենաց՝ ՚ի կա-
տար հանել այն պատերազմն, որ վեր-
ջացաւ թէոդորոս թագաւորին անկ-
մամբ ու մահուամբը: Բայց Մունցինկէր
Նիւթական մեծ օգուտ մը չքաղց այս
իր ըրած ծառայութիւններովն. վասն
զի Անդղիա բաւական սեպեց տալիրեն
շքանշան մը, միանդամայն վերցունե-
լով վրայէն Մասովպիտի հիւպատոսու-
թիւնը, և կտրելով անոր յարակից հա-
սոյթը:

Ինդ հակառակն մնացին թշնամի-
ները, զորոնք իրեն դէմ հաներ էր Անդ-
ղիացւոց օգնելովն, և քիչ մնաց որ յա-
մին 1869 զինքը սպաննէին դարանով
մը, որ իրեն դէմ լարեր էին, ուսկից
ծանր վէրքով մազամտեցաւ, բայց ինքն
ամեննէին չվհատեցաւ, և երկրորդ տա-
րին անդղիացի նաւապետին մը հետ Ա-
րարիոյ բոլոր հարաւային ծովափունքը
պորտեցան և քննութիւններ ըրին,
զորոնք հրատարակեցին ՚ի Լոնտրայա-
մին 1871. իսկ Մունցինկէր գարձաւ
նորէն Եթովպիտա յամին 1872, և քըն-
նեց այն երկրին հիւսիսային մասունքը,
և հրատարակեց իր քննութիւնքը վե-
րոյիշեալ գերմաններէն աշխարհագրա-
կան Օրագրին մէջ:

Մունցինկէրի այս արիասիրտ բնա-
ւորութիւնը, այն տեղեաց վրայ ունե-
ցած կատարեալ ծանօթութիւնքը տես-
նելով Եղիպտոսի փոխարքայն, որ տա-
րիներէ ՚ի վեր կը բազճար այն երկիր-
ներուն աշխարհակալութեանը, յամին
1872 անուանեց զինքը սպարապետ
Եղիպտոսական բանակին որ Եթովպիտա
պիտի արշաւէր և կառավարիչ Մասո-
վպիտի եղիպտոսական իշխանութեան
ձեռքն անցեր էր, հանդերձ հիւսիսային
ափամբր կարմիր ծովուն, առ որ մաս-
նաւոր թոյլ տաւեր էր բարձրագոյն դու-
ռը 1865 աարուընէ ՚ի վեր քիչ մը ետ-

քը Սուաքինի գաւառն ալ յանձնուե-
ցաւ եղիպտոսական վարչութեան: Այս-
պէս Պետական կարիքու համալսարա-
նական ուսանողն փոխուեցաւ ու եղաւ
եղիպտոսական պաշտօնեայ, նախ Մուն-
ցինկէր Պէտ, ետքէն Մունցինկէր փաշա-
անուանուեցաւ, հանդերձ այս բարձր
աստիճանին պատիւներովն ու ռոճկօքը:

Բաւական օգուտ ըրաւ կամ ուղեց
ընել այն կողմերուն իր աշխատութեամ-
բը: Յառաջ քան զամենայն, եւրոպացի
ըլլալովն, չանաց զարգացունել իրեն
յանձնուած երկրին անտեսական պայ-
մանները: Կապեց Մասովան, որ այն
ծովափանց նաւահանգիստն է, թում-
բով մը՝ ցամաքին հետ: Քաղաքը ջուր
բերել տուաւ, հաղորդակցութեան ճամ-
բաններ բացաւ, մինչև անդամ հեռա-
գրութիւնը պարզեց իր թէերը ինչուան
Քասսալա ու Սուաքին, կտրելով անց-
նելով Մենսայի ու Պօկոններուն թէունու-
երկիրները, ուղղակի հաղորդակցու-
թիւն կապեց մէկ կողմանէ Եւրոպայի
հետ ու միւս կողմանէ Հնդկաստանի
հետ: Բայց ՚ի ասոնցմէ, Մունցինկէր
փայան իրեն յանձնուած աշխարհքին
մէջ ամեն կարելի միջոցներով զարգա-
ցուց ու խրախուսեց վաճառականու-
թիւնն ու երկրագործութիւնը, նոր մը-
շակութիւններ մնուց, երկրագործա-
կան մեքենաներ բերել տուաւ Պօկո-
ներուն երկրին մէջ, ուսումնարաններու
գործոցներ կանգնեց, ուր քրիստոնեայ,
հրէայ ու մահմետական մանկունք կըր-
թութիւն կ'առնուին:

Բայց Մունցինկէր պիտի չտեսներ իր
ձեռնարկած գործոյն զլուխ ելլելը: Ե-
թովպացւոց ու Եղիպտոսացւոց շարու-
նակ շվմունքը սահմանագլխին վրայ,
երկրին ապահովութիւնը կը վտանդէ-
ին: Վերջապէս Եղիպտոսական կառավա-
րութիւնը ուղեց վախճան տալ այս ան-
պատեհութեանց և որոշեց արշաւել
յեթովպիտ: Ուստի զօրաց մէկ մասը
շուետացի Ավենդրուպ (Avendrup) ա-
նունով հազարապետին յանձնուեցաւ,
որ հիւսիսէն մտաւ Եթովպական բար-
ձրատափը: Մունցինկէր փաշան ալ

350 զինուոր ու երկու թնդանօթ առած՝ շարժեցաւ Դաճուվայէն Ատենի ծոցին վրայ, գէպ'ի հարաւային Եթովպիա, և մուս կալաներուն երկիրը՝ Բայց այն երկու արշաւանքն ալ անբաղդ եղան Ավէնարուազ զարնուելով Եթովպացիներէն Ազրլալի մոտ գաւաճանութեամբ յազմուեցաւ ու մեռաւ. իրեն հետ ընկանակ նաև նշանաւոր հայկողուն մը, Առաքէլ Փէյ Ապրոյ, Մասովայի քաղաքաբետ, որ վսեմափայլ Նուպար փաշային հօրաքեռորդին էր, տաղանդաւոր և ազնիւ երիտասարդ. ինչպէս նաև զոհ եղաւ Եթովպացւոց կատաղութեամբ՝ կոստանդնուպօլսի աւտորոհուն գարաբական դեսպան Զիջի կամսին որդին կամ Եզօրորդին՝ Զիջի կոմս արիամիրտ երիտասարդը՝ Եթովպացիք՝ ի սկզբան երկիւղ ձեւացունելով՝ ետ ետ քաշուեր են. Եզիպական զօրքն ալ աւելի ևս վստահութեամբ անոնց ետենէն ընկնալով երրոր ելեւէջաւոր տեղ մը հասեր են, հօն դարաննեալ Եթովպացիք չըս կողմէն վրանին յարձրէելով՝ գաղանաբար զամենն ալ յարդեր են. Եթովպացւոց այս հրոսակներուն՝ Քօքրան անունով անդղիացի զինուորական մը հրամանաւոր է Եղեր իսկ Մունցինկէր հասներով Ասսալ լիճն ու առ երեսս սիրալիք ընդունելութիւն գտնելով տեղացիք բնիկ կալաներէն,

զիշերանց յանկարծ պաշարուեցաւ վրանին մէջ, 15 նոյեմբերի 1875, ու մահացու վիրաւորուեցաւ. կինն որ երբէք չէր զատուել իրմէն՝ քովն սպաննուեցաւ, հետն ալ իրեն հայրենակիցն ու բարեկամը Ռակէնամխէր (Raggenmacher) անունով. Եզիպացիք յաղթուած ետ քաշուեցան մեծամեծ կորուստներով, հետերնին առած իրենց զօրավարը՝ մահացու վիրաւորուած, որ յառաջ քան մտնելն Եզիպտական հողը՝ մեռաւ ճամբուն վրայ: Բայց նոյն իսկ այն վերջին վայրկենաններն ալ միակ մտածմունքն ու խօսքն իր քովին. Ներուն՝ այն էր որ նոյն երկրին աշխարհացոյցն հանեն:

Ցիրափ Եզական անձանց մէկն եղաւ Մունցինկէր, և արդիւնաւոր՝ քաղաքական յառաջադիմութեան. այն արիամիրտ մշակաց մէկն, զորոնք մեր գարը կը դրէ աշխարհքիս անմարդաբնակ կողմերը պատրաստել, ուրքիչ ժամանակէն քաղաքակրթութիւնը պիտի երթայ հաստատապէս հանգչելու. վերջապէս անոնցմէ մէկն եղաւ, որոնք իրենց անհամբեր բարուգը նոյն իսկ նեղասրտութեամբը, կը լրացունեն ուրիշ այնչափ այլրոց անգործութիւնը, և արդեամբք կը քարոզեն թէ իրաւցընէ աշխարհս առաջ կը քալէ:

ՄԵԾԱՆՈՒՆ ՎԱԽՏԱԿԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԱՐԻ Ի 1876 ՄՄԻՒՆ

Աքրեք Հուսո, անդղիացի երեսելի երդայարդար, և մարտի, մեռաւ ՚ի թարիզ, ՚ի հասակի 39 ամաց, սրտի հիւանդութեամբ: Բազմաթիւ նուազներէ, երգերէ, մեղեղիներէ, և այլ, դատ ունի մէկ մեծ եղերերգութիւն մը (Օքրեա), հինգ արարուածով, Ines de Castro, որ իր զործոց գլուխ կը համրուի:

Ցուսցոս Սուկրուուդ, գերմանացի հնախոյդ, որ 3 մարտի Կայցելէր Ամաթոնտի հռչակաւոր հին գամբաններուն, Լառնա-

գայի մօտ, կիմրոս կղզոյն մէջ: յանկարծ աւերակներէն քար մը զիսուն ընկառ ըսպաննեց զինքը: Գիտութեան այս զոհը 23 տարեկան էր, և Ալիսիա ծնած էր:

Հերուսուս Պալմը, գաղղիացի անուանի քիմիագէտ, որ 1826 թուականին գտաւ պարզ մարմինն պրոմ, որ յունարէն գարշակու ըսել է:

Աշքառաւոր Ստուոր (Stewart) Ամերիկոյ, գուցէ բոլոր աշխարհիս ամենէն մեծ ձեռնարուեստաւորը (Industrial), մեռաւ 10